

i Livet og Udviklingen, rigere end det sagtens nogensinde før er set i Tidernes skiftende Kulturperioder. Her i Norden, hvor Kvinden ifølge urgammel Sæd altid har været agtet højt, er man langt fremme i Bevægelsen, ikke mindst, fordi man klogt er gaaet ud fra, at naar Kvinderne, godt og vel Halvdelen af Befolkningen, tager Del i Arbejdet, ogsaa udadtil, og gør det paa deres særegne Maade, saa skabes der nye Værdier for Folkets Fremgang, saa vel aandeligt som materielt set.

Den danske Kvinde er sig bevidst, at hun, for at vise sig fortjent til den Tillid, der vises hende gennem nye Love og Sædvaner, maa gøre sit Yderste for at anvende sine Ævner og Kræfter, ikke alene til personlig Fordel men ogsaa til Bedste for Samfundet. Det er ikke noget ringe Arbejde, vor Tids danske Kvinder yder, og det er interessant for de Ældre at følge, hvor maalbevidste Nutidens unge Piger er. Saa godt som alle tager de en Opgave op og arbejder alvorligt paa at løse den.

Men fordi Deltagelsen i det offentlige Liv og den dermed følgende Ansvarsfølelse er nogenlunde nu for Kvinderne, savner de, set i Forhold til Mændene, historiske kvindelige Forbilleder, lysende Eksempler, om hvilke vi kan sige: Saa langt kan en Kvinde naa, saa vidtskuende kan hendes Blik være, saa klogt kan hun dømme, saa klogt kan hun sætte sig et Maal. Vi har i Grunden kun een saadan stor historisk Kvindeskikkelse at mindes, og det er Dronning Margrethe. Derfor staar ogsaa hendes Billede prentet paa vort ældste Kvindetidsskrift »Kvinden og Samfundet«, der ligger paa Bordet i saa mange Hjem Landet over, men det er os ikke nok, og lige saa lidt er det os nok, at hun afbildes i Relief i en lukket Slotsport. Vi ønsker at have hende som noget for sig selv, ridende rank og myndig paa sin Broncehest i vor By — ude i det Frie.

Og vi ønsker hendes Mindesmærke skabt af en Kvinde. Billedhuggerinden, Fru Marie Carl Nielsen har forlængst udarbejdet en Skitse af Margrethe til Hest, og om denne Kunstnerindes Fremtilling kan man sikkert samle sig uden Frygt for at faa et Monument, der, som flere af dem, vi alt har faaet, skæmmer vore Pladser i Stedet for at pryde dem. Hvis en anset Kreds af Kvinder samler sig og atter henvender sig til alle Landets Kvinder, er

det da umuligt, at Summen ikke skulde kunne forøges saa meget, at Tanken kan virkeliggøres.

Dronning Margrethe er den eneste danske Kvinde, som til Overmaal har fortjent et Mindesmærke i vor Midte. Hun har ventet i 500 Aar paa at faa det og venter endnu, medens adskillige mandlige Regenter af ringere Kaliber rider højt til Hest paa vore Pladser og Torve. Dog vi beklager os ikke derved. Margrethe svarer ikke til Fortidens men til Nutidens Syn paa Kvinden, og derfor er det os, de Nulevende, der skal rejse hende et Monument. Men lad os saa tage Opgaven op og lad os føre den igennem, før vi kommer altfor langt ind i det saakaldte Kvindens Aarhundrede.

Emma Gad.

Skattedirektoratets kvindelige Personale.

Kort før Jul var Skattedirektoratets kvindelige Personale Genstand for en livlig Omtale i Københavns Kommunalbestyrelse og i Dagspressen. Denne Omtale har sikkert vakt nogen Bitterhed hos disse kvindelige Funktionærer, der i Forvejen var Stedbørn, hvad Lønvilkaarene angaar, blandt de kommunale »Tjenestemænd«, og som nu pludselig følte sig sat i Gabestokken med det Stempel, at de var tilbøjelige til at give efter for ethvert lille Ildebefindende, samtidig med at man udvidede deres Arbejdstid uden at give dem noget Væderlag derfor. — Skønt denne Sag blev meget omtalt i den københavnske Dagspresse, vil det dog være rimeligt i »Kv. og Sf.« at bringe en kort Redegørelse for den.

Efter Indstilling fra vedkommende Udvalg vedtog Borgerrepræsentationen at nægte den af Magistraten foreslaaede Bevilling til Ansættelse af 3 nye Skrivere under Skattedirektoratet med den Begrundelse, at den tiltrængte Arbejdskraft passende kunde tilvejebringes ved en Forlængelse af Kontortiden for det allerede ansatte kvindelige Personale. Arbejdstiden for dette har fra gammel Tid været 5 Timer afbrudt af en mellemliggende Frokostpavse paa 1 Time, og denne Pavse blev nu indskrænket til ½ Time. En Arbejdstid af denne